

חג הפסח | 117

הדלקת נרות: 18:22

צאת שבת: 19:34

מוצ"ש לר"ת: 20:19

ספירת
העומר!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

אירוח בשבתות

כשבני הזוג טריים ועדיין אין להם ילדים וקשה להם להיות בשבת לבד, הם מתארחים כמעט בכל שבת אצל ההורים, ולפעמים גם אצל הגיסים או החברים. נא לדעת, כולם סקרנים ורוצים לדעת איך הם מסתדרים. הם נבחנים ונבדקים בכל מיני ניואנסים מבלי שהם מרגישים. כולם גם מעוניינים לדעת האם הם מאושרים או לא. כמוכן שלאחר אירוח כזה ארוך, מבקרים ומנתחים את המצב בין בני הזוג.

לפעמים הדיון הוא לא רק בין ההורים אלא בפורום המשפחתי עם האחים והאחיות והגיסים והגיסות. חשוב לציין כי עצם הדיון המשפחתי הזה פסול מעיקרו, מכיון שיש בו המון לשון הרע ורכילות ואולי אפילו הלבנת פנים, וזה לא תורם לאף אחד מהמשפחה ובטח שלא לבני הזוג.

רמת הביקורת יורדת לעיתים לפרטים רדודים: ראיתם איך היא הולכת? איך היא יושבת? מה היא לובשת? ברוב המקרים הדברים הללו מועברים בדרך ישירה או עקיפה לבני הזוג לאחר השבת, ואז מתחילים העימותים בין בני הזוג: אמא שלך לא אוהבת אותי... המשפחה שלך שונאת אותי... וכו'.

וזה כשאין ילדים, מה קורה כשבני הזוג מגיעים עם הילדים? כמוכן שהביקורת עליהם תהיה גדולה יותר: התפקוד שלהם במצבי לחץ. התנהגות הנכדים. ההתנהלות שלהם מול ילדיהם. קשה מאד לעמוד בלחץ הזה ובהערות שמסביב. לכן נאמץ כלל גדול - 'רחוק מתוק'.

כשהולכים להתארח בשבת ישנה הפרעה לזוגיות וגם פגיעה בפרטיות. כל השבוע אנו עובדים קשה ולפעמים כמעט ולא מתראים. וכשמגיעה השבת שכל כך חיכינו לה, יש לנו הזדמנות לשוחח וללבן דברים, ללמוד (ביחד) ולשחק עם הילדים. וכשהולכים להתארח מפסידים את כל הדברים הנפלאים הללו.

אז אולי כדאי שנעשה את השבת בבית ביחד עם הילדים? ואם כבר מחליטים שרוצים בכל זאת להתארח בשבת אצל ההורים, עלינו לברר מהו המינון הנכון. מומלץ שזוג ללא ילדים או עם ילד אחד, יבואו להורים פעם אחת בחודש. כלומר, שלוש שבתות בבית ושבת אצל ההורים שלו, ושלוש שבתות בבית ושבת אצל ההורים שלה. בני זוג שלהם מספר ילדים, יתארחו פעם בחודש וחצי אצל ההורים שלה, ופעם בחודש וחצי הבא יתארחו אצל ההורים שלו. ואם מרגישים שזה יותר מידי, שיורידו את המינון.

פרשת השבוע

פסח - חג החרות

בתפילות חג הפסח אנו אומרים: "ותתן לנו את חג המצות הזה זמן חרותנו". נשאלת השאלה למה דווקא פסח הוא 'זמן' החרות? מה עם כל השנה? נוכל להסביר את פשר הדבר על פי רעיון שמוכא בספר 'מכתב מאלהיו'.

שואל הרב אליהו דסלר, כשאדם נולד ומתחיל את מסע חייו, האם הזמן חולף על פניו או שהוא נוסע בזמן? אדם שנוסע באוטובוס, האם נאמר שהאדם הזה עומד במקומו והתחנה מתקרבת אליו או שהוא מתקרב אל התחנה שברור שהוא מתקרב אל התחנה שבדרך.

ברגע שאדם נולד, הוא עולה על אוטובוס הזמן. נקודת המוצא שלו היא יום הולדתו והוא חוזר ליום זה בכל שנה מחדש. כך גם במעגל השנה, יש בו מספר תחנות שמהן אנו יכולים לשאוב ולקבל תוספת רוחנית.

חג הפסח הוא חג של שבוע ימים, שבו אנו עוצרים בתחנה ששמה זמן חרותנו שמאפשרת לנו לצאת לחרות. אנו נוסעים הלאה ולאחר כ- 50 ימים אנו עוצרים בתחנה ששמה 'זמן תורתנו', בה מתאפשר לנו לקבל את התורה מחדש. שוב אנו נוסעים ומגיעים לחג הסוכות, עוצרים בתחנה ששמה 'זמן שמחתנו' שבה יש שמונה ימים של שמחה.

היוצא מדברינו הוא שבכל פעם שמגיעים לתחנה מסוימת ישנה אותה השפעה רוחנית שיכולה להרים את האדם לגבהים רוחניים. פסח, זהו זמן חרותנו - כלומר, אפשר לצאת לחרות דווקא בחג הפסח יותר מאשר בכל ימות השנה. זוהי 'שעת רצון', מכיון שדווקא בזמן הזה יצאו אבותינו ממצרים מעבדות לחרות ומצב זה נקבע לדורות לחרות וחופש.

ובאמת אנו אומרים: 'חג המצות הזה, זמן חרותנו', כי המצה מסמלת חרות וחופש. המצה היא מכילה קמח ומים בלבד.

המצה גם לא עברה התפחה, ולכן אין בה גאווה. הרמז במצה מופנה אל האדם. אדם שמתנהג בישרות, וללא גאווה, הרי הוא בן חורין מכל הקטטות והמריבות, והוא תמיד שמח ומאושר.

גם בבית שלנו אנו צריכים להתנהג בישרות. כלומר, הבטחנו לאשה או לילדים דבר מה, צריך לקיים! הוכיחו אותנו על דבר מסוים, נודה על האמת.

נשתדל לשבור את מידת הגאווה ולהתנהג בענוה. לא להיות מושל רודן ועריץ שקשה לחיות בסביבתו. נשתדל לדבר בשפה יפה ולא מתלהמת ונזכה בחג הזה לצאת מעבדות לחרות, ולשאוב ממנו את העקרונות הללו לכל השנה.

חג פסח כשר ושמח - אבנר קוזאס

בדיחה

שני טיפשים עלו לאוטובוס שהיה מסיע חיילים מחיל הים, לאחר שעלו אומר אחד לשני בלחץ: "עלינו בטעות לאוניית חיל הים בוא נרד מפה!" תוך כדי הלחץ קופץ אחד הטיפשים ומתרוסק על הכביש ונפצע קשה, ומתוך כך צועק לחבירו: "אל תקפוץ בצד הזה, קפוצ בצד השני כי אני קפצתי בצד של הסלעים!"

גדולי וחכמי ישראל, היו מהם חוטבי עצים, ומהם שואבי מים, ומהם סומים, ואף על פי כן היו עוסקים בתלמוד תורה ביום ובלילה. (הרמב"ם)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

ארבעת הבנים

בשבוע שעבר דיברנו על "ארבעת הבנים" והשבוע נמשיך עם התם ושאינו יודע לשאול...
אחד תם: תם, אין פירושו תמים ונאיבי, אלא פירושו חסר דבר אחד. עלינו ההורים להבחין מה הצרכים של כל ילד, מה חסר לו ולזהות את כישרונותיו. לשם כך אנו נדרשים ליותר שעות עם הילדים, מצרך שכל כך קשה להשיג בדורנו. עלינו לדעת שכל ילד הוא עולם מלא, ושונה אחד מרעהו. מילוי שיתאים לזה לא בהכרח יתאים לאחר. וכמו שאמר החכם מכל אדם "חנוך לנוער על פי דרכו" בכלים שלו ובקצב הנכון.

וזה שאינו יודע לשאול: הם הילדים בגיל הרך, בגיל שנה עד שלוש. הם רוצים לשאול אבל לא יודעים איך. כתב בעל ההגדה "את פתח לו" אל תחכה עד שיגדל וילמד לשאול.
 כבר בגיל הרך יש ללמדו מושגים וערכים ולא דווקא ע"י דיבור אלא בדרך של דוגמא אישית. ילדים קטנים מתרשמים לא רק מהמילים אלא בעיקר מהמנגינה שבה הן נאמרות.
 הם גם מתצפתים אותנו ברגעי החולשה והכעס ומגיבים בהתאם.
 הנה כי כן, דיברנו אודות ארבעת הילדים לסוגיהם.

סיפור לשבת

סיפר מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א:
 מסופר על הגאון רבי חי טייב זצ"ל (בן אחיו של הגאון רבי יצחק טייב זצ"ל בעל "ערך השלחן") שהיה מרבה לכתוב חידושים רבים על הש"ס והראשונים עוד מקטנותו, והיה שוקד בתורה יומם ולילה.
 אמו שדאגה לבריאותו, דיברה על לבו שישגיח על בריאותו ולא ישאר ער עד שעה מאוחרת, אך ר' חי שאהבת התורה פיעמה בקרבו, המשיך ללמוד ולשקוד על התורה.
 פעם אחת סיפרה אמו לשכנתה, שבנה ר' חי לא משיגיח על בריאותו ולומד וכותב עד שעה מאוחרת בלילה. השכנה שהיתה בעלת מדות רעות ובעלת קנאה, "יעצה" לאמו של ר' חי, שכאשר ילך בבוקר לישיבה תשרוף את כל כתביו וחידושי התורה שלו, וכך ימנע עצמו מלהמשיך לכתוב.
 אמו שהיתה תמימה וחשבה שהדבר יביא תועלת, עשתה כדברי השכנה ושרפה את כל חידושיו...
 כשחזר בערב לביתו וראה שכל כתביו נשרפו, נצטער צער גדול, ונכנס למרה שחורה ודכאון, ומחמת זה התחיל לשתות משקאות משכרים כדי לשמח את לבו ולהפיג את צערו.
 דודו של ר' חי, הגאון רבי יצחק טייב זצ"ל הרב הראשי לטובניס, ניסה להרחיקו מהמשקאות המשכרים, כדי למנוע חילול השם ולזות שפתיים, אך לא הצליח למנועו.

ולכן שלח להודיע לכל בעלי החנויות מוכרי משקאות חריפים, לבל ימכרו לבן אחיו ר' חי משקאות חריפים. ואכן כאשר בא כהרגלו ר' חי לקנות משקה חריף, השתומם מאוד כאשר כל בעל חנות אמר לו שהוא מצטער ולא יכול למכור לו. הבין ר' חי שידו של דודו ר' יצחק בענין, ושמר את הדבר בלבו.
 באותו שבוע היה שבת הגדול שלפני הפסח, והרב הראשי רבי יצחק היה נוהג לשאת דרשה בשבת הגדול, וכן דיני פסח וכו', וכשהגיע שבת הגדול, בית הכנסת היה מלא מפה לפה, וגם ר' חי טייב ישב עם כל הקהל. ר' יצחק עלה לתיבה, וכשרצה לפתוח את פיו הקדוש, והנה זה פלא, לא יכל לפתוח את פיו ולבטא אפילו מלה אחת, כל הדרשה שהכין נשכחה ממנו.
 האנשים בבית הכנסת המה ראו כן תמהו, ולא ידעו פשר דבר. הרב ניסה לאמץ את מוחו, קימט את מצחו, ניסה להיזכר ולא הועיל כלום. הבין הרב שידו של ר' חי בענין, פנה אל הקהל ושאל: ר' חי נמצא כאן? כן, ענה הקהל - הוא מצוי בינינו והוא כאן לידינו.
 באותה שעה פנה הרב לר' חי ושאלו: מדוע עשית לי כך? השיב לו ר' חי- אתה סגרת מלמטה... ואני סגרת מלמעלה... תפתח אתה מלמטה ואני אפתח מלמעלה... חייך הרב ואמר: מעתה אני מתיר לכל בעל החנויות למכור לר' חי משקאות חריפים... ומיד כשאמר זאת, אמר לו ר' חי: עכשיו כבוד הרב יוכל לפתוח פיו ולדרוש כרגיל. ותיכף פתח הרב את פיו, ודרש דרשה כמעין המתגבר, כימי עולם וכשנים קדמוניות.. (יביע אומר)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
 מרגישים שאינכם מתאימים?
 הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-39

תפילין ומזוזות

מהודרים

סופרים יראי שמים בתכלית | בדואר ישיר עד הבית

מוקד הזמנות ארצי | מענה אנושי: 0777-009-379